అలసట అనేది మనిషికి శత్రువు. శ్రమజీవికి మరీను. శ్రమజీవుల నెత్తురు బొట్లు రూపాయలుగా మార్చుకుని, సంతృప్తి ఎరగక, ఇతోధికమైన భోగభాగ్యాలు పొందడంకోసం అహర్నిశమూ పరితపించేవారు ఈ సత్యాన్ని గుర్తించరు; గుర్తించలేరు కూడా. ప్రపంచమే అంత అని సరిపెట్టుకోనడం తప్ప ఒక రెవరిని కాని నిందించి ప్రయోజనం లేదు.

చీకటి. చీకటి. కాటుకలాంటి తారురోడ్డు. రివ్వున గాలి.

రోడ్డు పక్కన ఉన్న ఎండుటాకులు సర్రున రోడ్డుమీదికి పాకుతూ కేరింతలు కొడుతున్నాయి.

ఆకాశంమీద చంద్రుడు లేడు. నక్షత్రాలు ఉన్నాయి. కాని, నిండుగా మబ్బులు కప్పుకుని నిద్రపోతున్నాయి.

చంద్రయ్య బీడీ వెలిగించాడు. అది వెలిగేముందు నాలుగు అగ్గిపుల్లల్ని పాడుచేసింది. గుండెల నిండా పొగ పీల్చి వదిలాడు. వదిలిన పొగ గాలితోపాటు వెనక్కి దూసుకువెళ్ళి చీకట్లో కలిసిపోయింది. పక్కకి తిరిగి థుపుక్కున ఉమ్మేసి మరో దమ్ము లాగాడు.

ఏదో పక్షి వింతగా కూస్తూ అతని పైనుంచి ఎగురుకుంటూ వెళ్ళింది.

చంద్రయ్య చుట్టూ చూశాడు.

చిక్కని చీకటి.

పీటి ఉన్నింటితో సంబంధం లేనట్టుగా నిలబడి ఉంది ఫేలయి కూర్చున్న లారీ. హెడ్‌లైట్లు పాడయాయి. అరగంటసేపు వాటిని బాగుచేసే ప్రయత్నంలో మునిగి, విసుగువేసి, వాటి మానాన వాటిని వదిలి తాపీగా కూర్చున్నాడు.

ఇటువంటి ప్రదేశంలో లారీ ఫేయిల్ అయిందంటే, దాని తప్పేమీ లేదు. పాపం, దానికేం తెలుసు, ఇది ఎటువంటి ప్రదేశమో? కాని, చంద్రయ్యకి బాగా తెలుసు ఆ పరిసర ప్రాంతాలని గురించి.

దాన్ని కళ్ళేడ అడివి అంటారు. లారీ ఫేలయిన స్థలం మంచి ఒకటిన్నర మైలు దూరంలో కళ్ళేడ అని ఒక పల్లెటూరు ఉంది. ఆ ఊరిపేరే అడివికీ వచ్చింది.

జిల్లాలోకల్లా దట్టమైన అడివి అది. క్రూర మృగాలు అధిక సంఖ్యలో నిలయమై ఉంటాయి అక్కడ.

సాయంత్రం ఆరు దాటితే ఆ ప్రాంతాల్లో ఎవరూ తిరగరు. కలప లారీలూ, బస్సులూ భూమిని అదర గొడుతూ అప్పుడప్పుడూ వెళుతూంటాయి.

కచరాలు (రెండుఎడ్లబండ్లు) మటుకు ఒకేసారి పది లేక పదిహేనేసి చొప్పున నిండుగా దేవదారు మొద్దులు నింపుకుని బారులు తీరి ప్రయాణం సాగిస్తూంటాయి.

పీడీ చివరిదాకా కాలింది కాబోలు పెదాలు మండాయి. దాన్ని విసిరేసి లారీ డ్రైవరుని అనుకుని వెనక్కి వాలి కూర్చున్నాడు చంద్రయ్య.

ఇంకినపల్లిలో బీడీకట్ట కొనేటప్పుడు చూశాడు టైము . . . తొమ్మిదిన్నర అయింది. ఇప్పుడు నాలుగో పదకొండు అయి ఉండవచ్చు.

తన జీవితంలో ఒక చేతి గడియారం కొనుక్కోలే

పోయాడు.'

లోలోపలే నవ్వుకున్నా డతను.

తన తోటి డ్రైవర్లంతా చేతులకి గడియారాలూ, వేళ్ళకి ఉంగరాలూ పెట్టుకుని, నిండుగా టెరిలిన్ బట్టలు వేసుకుని తిరుగుతారు . . . మరి, తను...? కాకీ బట్టలు ఒంటికి తగిలించుకుని ఇరవై నాలుగు గంటలూ గడిపేస్తూంటాడు. దానికి కారణం . . . తను తప్పుదోవలు తొక్కడు. దొంగతనంగా పాసింజర్లని ఎక్కించుకుని డబ్బు సంపాదించడు. యజమానికి తప్పుడు లెక్కలు చూపించి డబ్బు మేసెయ్యడు. అంతా తనని హేళన చేస్తూంటారు. అయినా తనకి లెఖలేదు. తనని మెచ్చుకునేవాళ్ళు ఒక్కళ్ళే ఉన్నారు. అదే గంగూ. . . తన ప్రాణానికి ప్రాణం... తను ఎప్పుడూ మంచిదారుల్లో నడవాలని

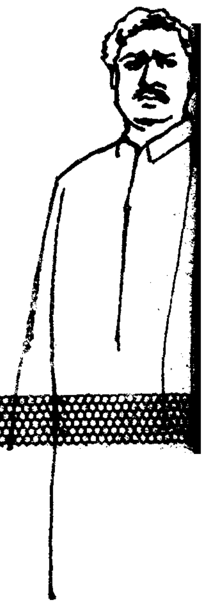

కోరుకునే దేవతలాంటి తన ఇల్లాలు గంగూ. ఆ ఆత్మ తృప్తే చాలు తనకి. ఎవ రేమనుకున్నా పరవాలేదు.

గాలి ఉధృతం తగ్గలేదు. అది ఇంకాసేపటిలో తగ్గినా తగ్గవచ్చు. కాని, చీకటి. ఇది తొలగాలంటే మరొక ఆరు గంటలు గడవక తప్పదు. అంతవరకూ తను ఇలా పడి ఉండక చేసేదేమీ లేదు. కనీసం క్లీనరు వెంట ఉన్నా ఈ ఒంటరితనపు బాధ తప్పేది. అనుకోకుండా ఖానాపూర్‌నించి ట్రంక్‌కాల్ వచ్చింది. అర్జం

మరొక బీడీ తీసి వెలిగించాడు. ఈసారి [illegible] పొడవకుండా జాగ్రత్తగా ఒక్క పుల్లతోటే [illegible] కున్నాడు.

దూరంగా ఎక్కడో నెమళ్ళ అర[illegible] వె[illegible] లెత్తాయి.

రెండు క్షణాలు గడిచాయి.

గుండెల్ని అదరగొట్టే పులి గాండ్రింపు [illegible] హృదయాంతరాళంలోకి దూరి హృదయాన్ని ఝల్లు మనిపించింది.

చంద్రయ్య చేతిలోంచి బీడీ జారిపోయింది.

చటుక్కున కాబిన్‌లోకి వచ్చిపడి తలుపు నిశ్శబ్దంగా మూశాడు.

మరొకసారి వినబడింది పులి గర్జన. . . ఈసారి మరీ దగ్గరగా.

[illegible] తళతళ మెరుస్తూ[illegible] దాని రెండు కళ్ళూ [illegible]నంగా, మూకీగా అటే [illegible] చూస్తున్నాడు చంద్రయ్య.

చల్లని గాలి వీస్తూంది. అతనికి చెమట పడుతూంది.

స్వతహాగా అతను పిరికివాడు కాదు. కాని, ఇటువంటి సమయంలో గుండెలు తీసిన బంట్లు కూడా తమ గుండెల్ని అరిచేతుల్లో పెట్టుకుని భగవన్నామ స్మరణ చేసుకుంటారు.

కొన్ని క్షణాలపాటుకే కనిపించాయి దాని కళ్ళు. ఆ తరవాత చంద్రయ్యకి ఏమీ కనబడలేదు. ఎండుటాకుల గలగలలు . . . మళ్ళీ నిశ్శబ్దం. . . గాలికి తలలు ఊపే వృక్షాల శబ్దం మిగిలిపోయింది.

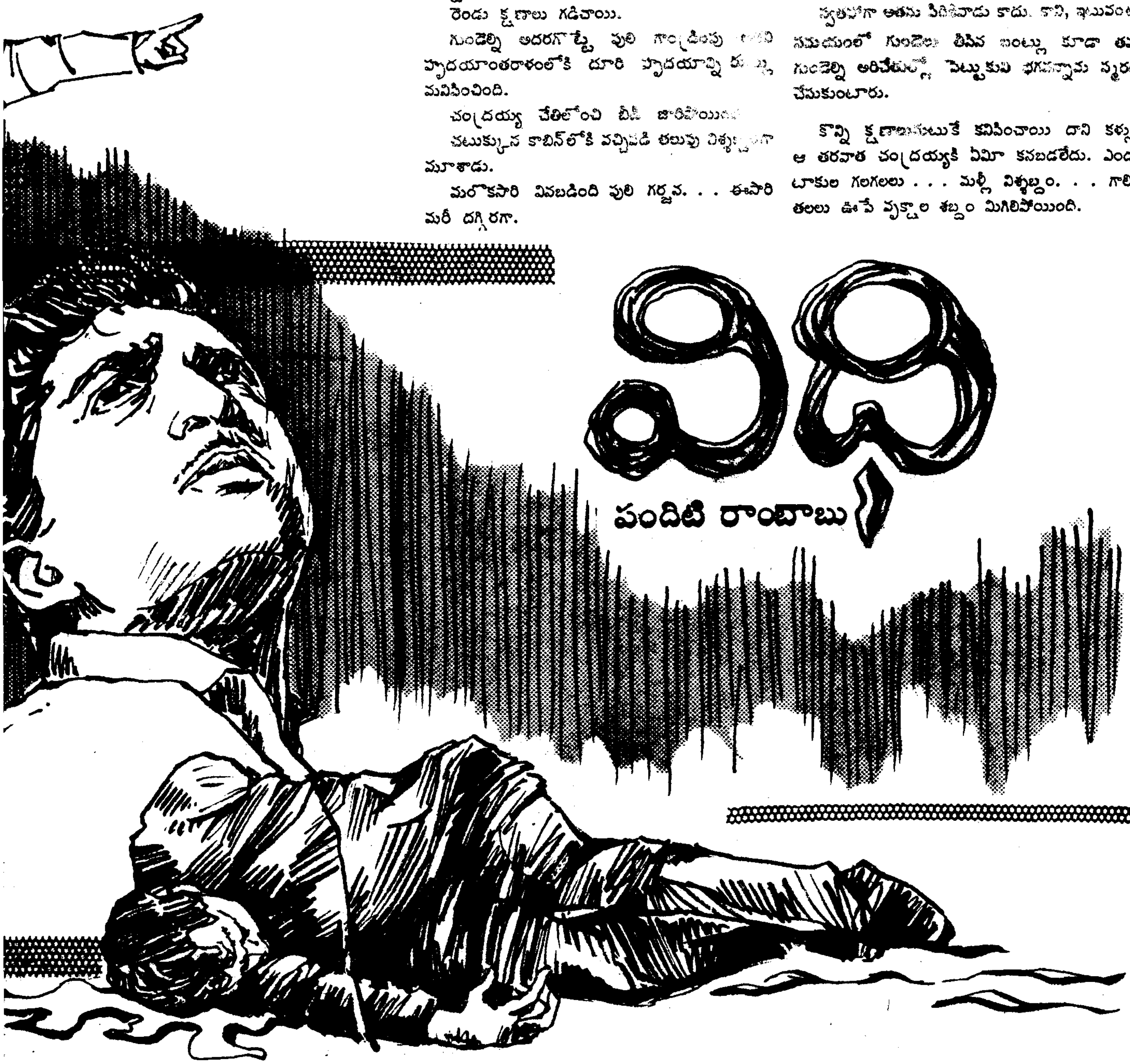

విధి

పందిటి రాంబాబు

టుగా యజమాని తనని పిలిపించి ఎంత తొందరగా వీలయితే అంత తొందరగా ఈ లోడ్ షాపూర్‌కి చేర్చమని ఆజ్ఞాపించాడు. ఉన్నపళంగా తను బయలు దేరాడు.

జరజర పాకుతున్నట్టు శబ్దం చంద్రయ్య చెవులకి సోకింది.

గబుక్కున లేచి నిలబడి గట్టిగా దగ్గాడు. చప్పుడు దూరమైపోయింది.

ఇంకాసేపటిలో తను దాన్ని చూడవచ్చు. ఒకవేపు గుబులు; మరోవేపు కొత్త అనుభవము.

కళ్ళు చించుకుని చూడసాగాడు చంద్రయ్య.

ఎండుటాకులు నలుగుతున్న చప్పుడు అతి సమీపంలో వినబడింది.

అటుకేసి చూశాడు తను.

ఒళ్ళు జలదరించింది.

లారీకి ఎడమవేపు పది గజాల దూరంలో కన

కాలం దొర్లుతూంది. . . చంద్రయ్య పాటుకు కదలలేదు. అతని కనుగుడ్లు మటుకు నలువేపులకీ తిరుగుతూ పరిసర ప్రాంతాన్ని పరీక్షిస్తున్నాయి.

అతనికి అనుమానం పీడించసాగింది. అది ఎక్కడో దాక్కుని ఉంటుంది. తను క్రిందికి దిగకూడదు. ఇలా కూర్చోవలసిందే.

పులినిగురించి ఎన్నో కథలు విన్నాడు తను. దానికి అను మానం వేస్తే ఎన్ని గంటలైనా అలాగే పొంచి

కూర్చుంటుంది ట.

బీడీ వెలిగించుకుందామనుకున్నాడు. వెంటనే తన పిచ్చి ఆలోచనకి మనసులోనే నవ్వుకుంటూ ఆ ఉద్దేశాన్ని లోపలే అణచివేశాడు.

గాలి ఉద్ధృతం తగ్గినట్లుంది, మామూలుగా వీనసాగింది.

ఉన్నట్లుండి చంద్రయ్య కళ్లు మెరిశాయి.

వెనకనుంచి ఏదో బండి వస్తూంది. దాని హెడ్ లైట్ల కాంతిలో తారురోడ్డుమీది గతుకులు స్పష్టంగా కనబడుతున్నాయి.

కుడివేపు జరిగి కూర్చున్నాడు చంద్రయ్య.

అంబాసడర్ కారు రయ్యమంటూ పక్కనుంచి దూసుకువెళ్లింది.

"హాల్డాన్!" అంటూ కేకవేశాడు చంద్రయ్య.

అతని అరుపు అడివిలో ప్రతిధ్వనిస్తూ తిరిగి వచ్చి అతన్నే వెక్కిరించింది.

కారు ఎర్రదీపం కనుచూపుమేర దాటి వెళ్లిపోయింది.

భారంగా నిట్టూరుస్తూ మళ్లీ కాబిన్ మధ్యగా జరిగి కూర్చున్నాడు చంద్రయ్య. అతనికి అంబాసడర్ కారుమీద చెప్పలేనంతగా కోపం వచ్చింది. కాని, ఏం చెయ్యగలడు?

సన్నగా నీటి తుంపరలు పడసాగాయి.

'వర్షం ఎక్కువవుతుందేమో. . .! లారీకి పరదాలు కూడా లేవు. వర్షం నీళ్లు లోపలికి రావడానికి ఆస్కారం ఉంది. తను పూర్తిగా తడవక తప్పదు.'

ఈసారి చంద్రయ్య మరీ బేజారెత్తిపోయాడు.

అతను అనుకున్నంతా అయింది. వాన ఎక్కువై కుండపోతగా కురవటం మొదలుపెట్టింది.

నీళ్లు సీటుమీద పడి జారుతూ అతని కిందిభాగానికి చేరసాగాయి.

గబుక్కున వెనకజేబులోంచి డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ తీసి రెండు చేతుల మధ్య ఇరికించి పట్టుకున్నాడు. దానిమీద నీళ్లు పడకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు. అది పాడయితే అతని జీవితమూ పాడైనట్టే! అతనికి దేవుడితో సమానం మది.

ఆ క్షణంలో చంద్రయ్యకి గంగూ జ్ఞాపకానికి వచ్చింది.

"ఇంత రాత్రప్పుడు వెళ్లకపోతేనేం...!" అంటూ అడిగింది, తనకి అర్థంటుగా రమ్మని కబురందినప్పుడు.

దాని బేలతనానికి తను నవ్వాడు. "కొత్తగా మాట్లాడతావేమిటే...! ఇలా ఎన్నిసార్లు వెళ్లలేదు!" అన్నాడు కాలరెత్తు వేసుకుంటూ.

"నా కెందుకో మనసొప్పటంలేదు. . . ఈ సారికి ఏదో వంకపెట్టి మానుకో" అంది బుంగమూతి పెట్టుకుని.

షర్టు పాంటు లోపలికి దోపుకుంటూ ధైర్యం చెప్పాడు తను. "ఎందుకే అంత భయం...? నా కేమవుద్దనీ...? చూస్తూండు... తెల్లవారేసరికి ఇక్కడుండనూ..."

"ఏమో, నీ మాట నీదే. ఒకళ్ల మాట పట్టించుకోవు. ఉండు మరి. తినటానికేదైనా కట్టుకొస్తా..." అంటూ లోపలికి వెళ్లి రెండు నిమిషాల్లో తిరిగి వచ్చి ఎర్రసారల బట్టలో ఏదో కట్టి తన చేతిలో పెడుతూ, "ఇందులో రొట్టెలు, కూర ఉన్నాయి. . . ఎప్పుడవగా చేరుతావో... ఆకలేసినప్పుడు ఇవి తిను..." అంది.

తన మనసు పులకించింది. ఆనందంతో దాన్ని దగ్గిరికి తీసుకుని ముద్దాడి బయటపడ్డాడు.

పల్లెటూరిలో పుట్టి పెరిగినా గంగూలో పట్నవాసపు స్త్రీలని తలదన్నే అందం ఉంది. తనంటే దాని కెంతో ప్రేమ. ఒక్క రోజు తను దూరమైతే ఎంతో కష్టంగా గడుపుతుంది కాలం. మరి, తను... తనూ అంతే... త నెక్కడున్నా గంగూ తన మనస్సులో ఉంటుంది.

క్షణకాలం చంద్రయ్య మనస్సులో తేనియలు నిండాయి.

ఎప్పుడు తగ్గిపోయిందో వర్షం, బయటికి చూశాడు. విడిపోయిన మబ్బుల్లోంచి బయటపడ్డ నక్షత్రాల వెలుగులో దేవదారు వృక్షాలు మసగ్గా కనబడ్డాయి.

పడవ కళాసీ పడవలో తాపీగా చుట్ట కాల్చుతూ కూర్చుని ఉన్నాడు. చిరిగిన బట్టలతో పేదవాడు ఒకడు వచ్చి, డబ్బు లేదని, దయదలిచి రేవు దాటిస్తే తరవాత ఎప్పుడైనా ఇస్తానని చెప్పి, రేవు దాటించమని కోరాడు.

"రేవు నాలుగణాలే" అన్నాడు కళాసీ.

"లే" దన్నాడు పేదవాడు.

"అమాత్రం కూడా లేకపోతే నువ్వు ఆ దరిని ఉన్నా, ఈ దరిన ఉన్నా ఒకటే!" అన్నాడు కళాసీ. ★

ఒళ్లంతా తడిసి ముద్ద అయిపోయింది.

ఇంతకుముందు పులి కనబడ్డవేపు చూశాడు. అక్కడ ఏమీ లేదు. బహుశః వెళ్లిపోయిందేమో!

ఆకలి వేసినట్టు అనిపించింది చంద్రయ్యకి. చేతిలోని డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ మళ్లీ వెనకజేబులో దోపాడు. మెల్లిగా వంగి రెండు సీట్ల మధ్యన భద్రంగా దాచిపెట్టిన రొట్టెల మూట అందుకున్నాడు.

రొట్టెలు నీటిలో నిండుగా తడిసి చెడిపోయాయి. ప్రేమతో గంగూ ఇచ్చిన రొట్టె లవి.

చంద్రయ్య కళ్లు చెమర్చాయి. అతని మనసు వికలమైపోయింది.

మూట తీసిన చోటే తిరిగి పెట్టేశాడు.

చుట్టూ భయంకరమైన అడివి! అతను ఒంటరి వాడు. . . ఒళ్లంతా తడిసిపోయింది... ఆకలి...!

అతని ప్రతి రక్తపు కణంలోను నీరసం నిండుకుపోయింది.

'ఈ రోజు క్షణం, క్షణం ఎందు కింత కష్టంగా గడుస్తూంది?' తనలో తనే ప్రశ్నించుకున్నాడు చంద్రయ్య.

భగవంతుడు తలపులోకి వచ్చాడు. అప్రయత్నంగా చేతులు జోడించాడు.

దయామయుడికి దయ కలిగినట్టుంది, చల్లని గాలి ప్రసాదించాడు.

చంద్రయ్య ఒళ్లు జలదరించింది. చలికి తాళలేక ముడుచుకుపోయాడు.

కాస్త వేడిని అందించే బీడీ స్మృతిపథంలోకి మెదిలింది. హుషారుగా జేబులోంచి కట్ట లాగాడు.

చివరికి అవీ అతన్ని మోసంచేశాయి.

అవమానంతో వాటిని బయటికి గిరాటువేశాడు.

చంద్రయ్య మెదడు మొద్దుబారిపోయింది.

అప్పుడప్పుడు చల్లని గాలి వీస్తూంది. కడుపులో ఆకలి కణకణలాడుతూంది.

భారంగా సమయం వెనక్కి వెళుతూంది .

'తను ఇలాగే చచ్చిపోతే...?' గంగూ గుండెలు బాదుకుంటుంది! లారీ యజమాని, "అయ్యో... ఎరి నా లారీ రేపటినుంచి ఎవరు నడుపుతారు" అంటాడు. ఇందాకా ఆపకుండా వెళ్లిపోయిన కారు అతను "నేను కారు ఆపినా బావుణ్ను..." అంటూ వాపోతాడు. ఇందాకటి పామూ, పులీ ఏమనుకుంటాయి? 'ఇంకా నయం, ఆ పాపము మనకి చుట్టుకునేలా ప్రవర్తించలేదు..." అంటూ సంతోషిస్తాయి.

మరి, దేవుడు...?

ఆయన కిది కొత్తకాదు. తన దగ్గిరికి వచ్చేవాళ్ల జాబితాలో మరొకడిని చేర్చి మళ్లీ తన పనిలో మునిగిపోతాడు.

విధి...?

వికటంగా నవ్వుకుంటుంది. దానికి అంతకంటే మరో ఆనందం లేదు.

చంద్రయ్య ఆలోచనలకి అంతు లేకుండాపోతూంది. సుడుల్లా తిరుగుతూన్న ఆలోచనల మధ్య కాస్త స్వాంతం ఏర్పరుచుకుని నిద్రాదేవి ఒడిలోకి జారుకోసాగాడు.

నిప్పులు కురిపిస్తూ కళ్లు తెరిచాడు చంద్రయ్య.

వెయ్యి ఏనుగుల బలంతో కాబిన్ తలుపు తెరిచి కిందికి దిగాడు.

ఆ ప్రాంతాన్ని పట్టపగలుగా మారుస్తూ దగ్గిరికి వచ్చింది అంబాసడర్ కారు. రోడ్డుకి అడ్డంగా నిలబడి దాన్ని ఆపాడు.

కారు ఆగిపోయింది.

అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ కారు తలుపు దగ్గిరికి వెళ్లి "దిగు...!" అంటూ గర్జించాడు.

స్టీరింగ్ ముందు కూర్చున్నతను వణికిపోతూ దిగి నిలబడ్డాడు.

అంతే...! అతని తలమీద పిడుగులాంటి దెబ్బ పడింది. కిక్కురుమనకుండా నేలకూలాడు.

వికటంగా నవ్వాడు చంద్రయ్య. అడివిఅంతా మారుమ్రోగింది.

ఒక్క తోపుతో కారుని రోడ్డుప్రక్కనున్న గుంటలోకి దొర్లించాడు. భీముడిలా రంకెవేస్తూ గిరుక్కున వెనుదిరిగాడు.

పొదలమాటున నక్కి కూర్చున్న పులి పిల్లిలా కనబడిం దతనికి.

ఒక్క గెంతులో దాని మీదికి లంఘించాడు. బొడ్లోంచి ఆరంగుళాల కత్తి తీసి దాని డొక్కలో కసికొద్దీ పొడిచాడు. అలాగే తల వాల్చేసింది పులి.

విజయగర్వంతో వెనుదిరిగాడు చంద్రయ్య.

విగవిగలాడుతూన్న శరీరంతో పడగ విప్పి బుసలు కొడుతూంది నల్లత్రాచు.

విచిత్రంగా, ఒక మిమని చూస్తున్నట్టు చూసి నవ్వా డతను.

వంగి దాని తోక పట్టుకుని గాల్లోకి లేపాడు. మెలికలు తిరిగిపోతూ గిజగిజ తన్నుకోసాగింది. కాసేపు దానివేపు తమాషాగా చూస్తూ, వికృతంగా నవ్వుతూ, నోటి భాగం వించి దాన్ని రెండుగా చీల్చి అవతలకి విసిరి వేశాడు.

అతనికి ఎందుకో ఆత్మతృప్తి కలగసాగింది.

పగ తీర్చుకోటానికి ఇంకా ఒక్కటే మిగిలింది.

అదే విధి...

"చంద్రయ్యా...!" ఎవరిదో పిలుపు. ఉలిక్కిపడి పిలుపు వినబడ్డవేపు చూశాడు.

గంగ...!

పులి నోట్లో చిక్కుకుని దీనంగా అరుస్తూంది. "గంగా...!" అంటూ ముందుకి అడుగువేయ బోయాడు.

కసిక్కిన అతని కాలుమీద కాటువేసి చరచరా పాకి వెళ్ళిపోయింది నల్లత్రాచు!

"అమ్మా...!" అంటూ నేలకూలాడు చంద్రయ్య.

విధిని ఎదిరించలేకపోయాడు...

అదిరిపడి కళ్ళు తెరిచాడు చంద్రయ్య. అరుణ కిరణాలు అతని మొహంమీద దోబూచులాడుతున్నాయి.

అంతా కల... భయంకరమైన కల...!

నలువేపులా పరికించాడు.

అప్పుడే తలంటుకుని వెంట్రుకలు ఆరబెట్టు కుంటూంది ప్రకృతిసుందరి. రకరకాల పక్షులు కిలకిలలాడుతూ ఒక చెట్టుపైనుండి మరో చెట్టుపైకి ఎగురుతున్నాయి.

లారీ బోనెట్ మీద అంతవరకూ కూర్చుని ఏదో తింటూన్న వానరరాజము కాబిన్‌లోని మనిషి కదిలే సరికి వెంగున గెంతువేసి పారిపోయింది.

కాబిన్ తలుపు తెరుచుకుని క్రిందికి దిగాడు చంద్రయ్య.

తల భారంగా ఉంది. ఒళ్ళంతా నచ్చిపుండు... తడిసిన బట్టల్లోంచి ముక్కిపోయిన కంపు కొడుతూంది.

చిందరవందరగా మొహంమీద పడుతూన్న జుట్టుని వెనక్కి తోసుకుంటూ, దీర్ఘంగా ఆవలిస్తూ ఒళ్ళు విరుచుకున్నాడు.

రాత్రి జరిగిన ఒక్కొక్క సంఘటనా అతని కళ్ల ముందు మెదలసాగింది. కాసేపు తరవాత అతనికి కర్తవ్యం గుర్తుకి వచ్చింది.

గబగబా కాబిన్‌లోకి ఎక్కాడు. కాసేపు మారాము చేసి స్టార్ట్ అయింది లారీ. గొలుసుల చప్పుళ్ళు చేసుకుంటూ క్షణాలమీద వేగం అందుకుంది.

అరగంటలో ఖానాపూర్ చేరాడు చంద్రయ్య.

తిన్నగా 'సా మిల్' దగ్గరికి తోలుకువెళ్ళి, అన్‌లోడింగ్ వేపు ఆపాడు లారీని.

పది మంది కూలీలు లారీచుట్టూ మూగి దాని తలుపులు ఊడదీయడంలో మునిగిపోయారు.

చంద్రయ్య నీరసంగా దిగాడు. అతని ఒళ్ళు సలపరం కాగుతూంది. కళ్ళు చింతనిప్పుల్లా తయారయ్యాయి

'సా మిల్' యజమాని దగ్గరనుంచి కబురందుకుని అటుకేసి బయలుదేరాడు. అక్కడ ఆయనేగాకుండా మరో నలుగురు పెద్దమనుషులు కూర్చుని ఉన్నారు.

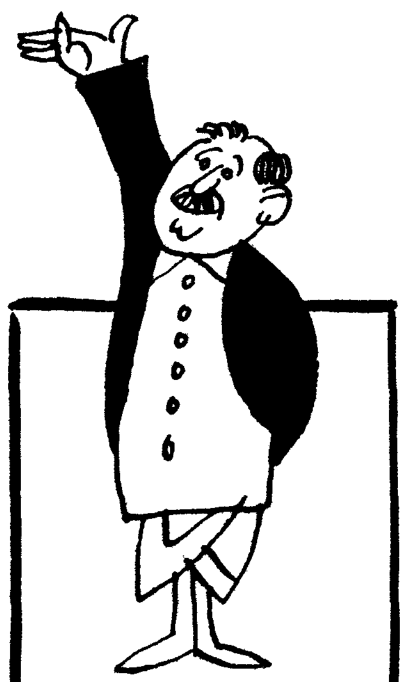

ఎన్నికలలో పోటీ చేస్తున్న అభ్యర్థిని ఒకరు ప్రశ్నించారు— "పార్లమెంటుకు ఎన్నిక అయితే ఏం చేస్తారండీ?" అని.

ఆ అభ్యర్థి ఇలా అన్నాడు: "అది నా కొక సమస్య ఏమీ కాదు. ఎన్నిక కాకపోతే ఏం చేయాలో తెలియక బాధపడుతున్నాను నేను."

"నువ్వేకదూ, లారీ తోలుకొచ్చింది?"

"అవును, సార్!"

"రాత్రి కల్ల అర్జంటుగా పంపమని ఫోన్‌లో చెప్పానుగా. ఇంత ఆలస్యమైపోయిం దెందుకు?"

"బండి దారిలో ఫెయిలయిపోయింది, సార్."

"అసలు ఎన్ని గంటలకి లోడ్ చేశారు?"

"రాత్రి తొమ్మిది గంటలకి."

"నిండా తాగి ఎక్కడో మకాం వేశావన్న మాట. పైగా, లారీ ఫెయిలయిందని దొంగనాటకం..."

"లేదు, సార్. ప్రమాణంచేసి చెబుతున్నాను... నాకు అసలు తాగుడు అలవాటులేదు. నిజంగా లారీ ఫెయిలయింది." దీనంగా సంజాయిషీ ఇచ్చుకున్నాడు చంద్రయ్య.

"షటప్... కల్లబొల్లి కబుర్లు నాదగ్గిరా...! నీ వాలకం చూసి ముందే గుర్తుపట్టాను. ఇప్పుడే ట్రంక్‌కాల్ చేసి నీ ఉద్యోగం ఊడగొట్టిస్తాను... గెటౌట్!" కఠినంగా అరిచి మిగిలిన పెద్ద మనుషుల వేపు గర్వంగా చూశాడు ఆయన.

చంద్రయ్య పళ్ళు బిగబట్టాడు. విరవిరా నడుచు కుంటూ తిరిగి లారీ దగ్గిరికి వచ్చాడు.

గుమాస్తా పెద్దయ్య రిజిస్టరు పెట్టుకుని తయారుగా ఉన్నాడు. "ఏమిటి, చంద్రయ్యా, కోపంగా ఉండావు. అయ్యగారు ఏంది అన్నారేటి..." తన భాషలో ఏదో వాగుతూ రిజిస్టర్ తెరిచి చంద్రయ్య ముందు ఉంచాడు.

అతని మాటలు పట్టించుకోక సంతకం చేస్తూ, "లోడ్ దింపడం పూర్తి అయిందా?" అన్నాడు విసుగ్గా.

"అదేంది, చంద్రయ్యా! నా మీద ఎగురుతావు. దింపడం ఎప్పుడో అయిపోయింది..." అంటూ చంద్రయ్యని ఎగా దిగా చూస్తూ వెళ్ళిపోయా డతను.

లారీ ఎక్కాడు చంద్రయ్య.

అతనిలో అగ్నిగోళం రగులుకుంటూంది.

రివర్స్‌లో వేసి రోడ్డెక్కించి ముందుకి పోనిచ్చాడు లారీని.

దేవదారు వృక్షాలు విసురుగా వెనక్కి పరుగెత్తున్నాయి. గాలి రివ్వున కాబిన్‌లోకి వీస్తూంది.

ఏక్సిలరేటర్‌ని పూర్తిగా నొక్కిపట్టి ఉంచాడు.

అతని మెదడులో వేలకొద్దీ ఆలోచనలు గజిబిజిగా పరిగెత్తసాగాయి.

రాత్రి ఎంత గడ్డుగా గడిపాడో, కాసేపు ముందు ఎటువంటి మాటలు వినవలసి వచ్చిందో తలుచుకున్న కొద్దీ అతని మెదడు మొద్దుబారసాగింది.

'తను మంచికి పోతే చెడు ఎదురవుతూంది!

తను పలికే ప్రతి నిజమూ అబద్ధం కింద జమ కట్టబడుతూంది.

తనలాంటివాళ్ళు బ్రతకడం దుర్లభం... తనలాంటి వారిని ఎవరూ అర్థంచేసుకోరు."

ఒంట్లో జ్వరం... కడుపులో ఆకలి.. మనసులో అల్లకల్లోలం...

ఖానాపూర్‌లో జరిగిన అవమానం అతని హృదయంలో ముల్లులా దిగబడి హృదయపు లోపల భాగాల్ని కెలకసాగింది.

తప్పు చేసి అవమానం పాలయితే పరవాలేదు. అది తగిన శిక్షే... కాని, చేయని తప్పుకి అవమానం ఎదురైతే, మానవుడి హృదయం గాయపడుతుంది.

'జన్నారం వెళ్ళి గంగూ గుండెలమీద తల పెట్టుకుని ఇవన్నీ చెప్పుకుని ఏడవాలి. సున్నితమైన తన హస్తాలతో తన ఒళ్ళంతా నిమిరి...?'

ఇక ఆలోచించలేకపోయాడు చంద్రయ్య.

కళ్ళు బైర్లు కమ్మాయి.

చెవులు చిల్లులుపడేలా పెద్ద శబ్దము.

లావుపాటి వృక్షాన్ని కరుచుకుని ఆగిపోయింది లారీ. దాని రెండు తలుపులూ తెరుచుకున్నాయి.

రక్తంలో తడిసిన ఒక శవం కాబిన్‌లోంచి సగం బయటికి వచ్చింది.

ఎర్రపారల మూట దొర్లుకుంటూ శవం పక్కనించి కింద పడింది. ★